

Disertační práce „Fyziognomie psaní: v záhybech literárního ornamentu“ se zabývá vztahem mezi literárním psaním a ornamentem. Propojuje tak literárněteoretickou a literárněhistorickou problematiku s uměnovědnou, především vizuální oblastí. Ornament je analyzován a interpretován jako teoretická figura umožňující zkoumat literární psaní z hlediska jeho vizuality a pohybu. Tento přístup, pokoušející se o určité vizuální čtení literatury, je zde rozpracován a aplikován pod názvem „fyziognomie psaní“ a představuje pokus, jak číst literární texty nejen z hlediska významu a sdělení, ale rovněž z perspektivy vizuálně-figurální performance. V první části je vypracován pojem ornamentu na pozadí jeho historické, estetické a filozofické reflexe a vysvětlen jeho interpretační potenciál vzhledem k umělecké literatuře. Část druhá představuje interpretace vybraných textů světové literatury 20. století (Franz Kafka, Rainer Maria Rilke, Hugo von Hofmannsthal, Samuel Beckett, Louis Wolfson a Blanche T.) z hlediska afinity literární řeči a konkrétních ornamentálních projevů.